

Narkotikafrågan

Diskussionen mellan doktor Nils Bejerot och hovrättsfiskal Ingemar Rexed i narkotikafrågan avslutas härmed genom slutreplik av vederbörande.

Ingemar Rexed:

I sin artikel i SMT 4/1967 anger Bejerot att narkomanvårdskommittén frångått av WHO:s expertgrupp år 1964 introducerade begrepp *drug dependence* och *lancerat "en ny serie begrepp (narkomani, narkotikamissbruk, läkemedelsmissbruk och läkemedelsberoende)"*. När jag i SMT 6/1967 bl.a. påpekade att de två förstnämnda begreppen inte är nya, att det sistnämnda används synonymt med *drug dependence* och att någon motsättning till WHO:s begreppsbildning är så mycket mindre avsedd och trolig som en kommittéledamot också är ledamot i WHO:s expertgrupp, förklarar Bejerot i SMT 7/1967: "Rexed försöker i sitt besträngda läge krypa bakom andra och hänvisar till att en av landets främsta farmakologer givit terminologin sin välsignelse. Men begreppsanalys, definitioner och semantik är ju inte någon exklusivt naturvetenskaplig idrott, så Rexed kunde mycket väl ha försökt tänka själv" . . .

Bejerots villighet att låta andra deltaga i diskussionen har en gräns. Den markeras när han senare uttalar sig om en annan begreppsanalys på detta område: "Det kanske låter förmätet, men det fordras faktiskt medicinsk kompetens för att avgöra om Håkansons terminologi är praktiskt användbar."

Beträffande dr Åhströms förskrivning anger Bejerot att kommitténs arbetsgrupp för vårdfrågor skulle ha ett ansvar för Åhströms förskrivning och skulle ha brustit i sina åligganden. En utredningsuppgift är emellertid att utreda. Något sjukvårdsadministrativt ansvar kan vårdgruppen inte ha haft. Den har fullgjort sina uppgifter på detta

område genom upprepade skriftliga framställningar och muntliga föredragningar. Tvärtemot vad Bejerot anger samlades Åhströms narkotikarecept kontinuerligt in och bearbetades på medicinalstyrelsens apoteksbyrå. Varför åklagarmyndigheten i Stockholm funnit anledning att låta upprepa detta arbete är svårförståeligt. Att Bejerot publicerar data ur detta receptmaterial utan att på förhand inhämta erforderligt tillstånd är än mer svårförståeligt. En sådan redovisning borde vidare ha samordnats med den undersökning av Åhströms patienter som nu genomföres under professor Inghes ledning.

I sin första artikel säger Bejerot: "Hade man gjort sig mödan att sätta sig in i den rikliga internationella litteraturen eller lyssnat på dem som gjort detta, hade uppvaknandet inte blivit så plötsligt, smärtsamt och skuldbetonat". När jag i mitt svar visat att Bejerot förbiset att den internationella engelskspråkiga litteraturen ofta är positiv till ambulant förskrivning av narkotika, kritiserar Bejerot vissa av de utländska "auktoriteterna" och förklarar att den internationella debatten gäller opiatmissbruk (vilket också jag understrukt) och därför inte kan (mekaniskt) appliceras på den svenska diskussionen. Men om så är, varför då i det första citatet hänvisa till den internationella diskussionen? Och vad får Bejerot f.ö. att tro att inte andra än han satt sig in i den internationella litteraturen?

Bejerots tes är att ambulant behandling av "epidemiska" narkomaner genom tillförsel av narkotika bör ske genom att medlen administreras av medicinalpersonal samt att självmedicinering av narkotika i hemmet ej får förekomma. Även om detta är en av ingen bestridd huvudregel kan anledning förekomma att frånga denna princip — med tillsynes acceptabelt resultat som framgår bl.a. av *The Addict and the Law* av Lindesmith (se bl.a. sid. 154).

Bejerot har en tendens att förvandla oenighet

i sak till moraliska ställningstaganden. Detta kan vara en bidragande förklaring till hans syn på olik-tänkande och till hans tendens att personifiera frågorna. När Bejerot avslutar sin artikel med en hyllning till mig för det andra delbetänkandet grips jag likt björnen i fru Lenngrens dikt av större vånda inför berömmet än för det tidigare klandret — betänkandena är ju resultaten av en kommittés överbäganden och inte av en enskild persons bedömning.

Nils Bejerot:

Att Åhström-recepten redan skulle ha insamlats och bearbetats vid medicinalstyrelsen är en lika stor övrraskning för mig som för narkomanvårdskommitténs ordförande, som för några veckor sedan skriftligen anhöll att få ta del av åklagarmyndighetens bearbetning av receptmassan "för undvikande av dubbelarbete". Den fil kand som skall bearbeta Åhström-material för kommitténs räkning — och som f ö spelat en framträdande roll i attacken mot mig och den övriga sjukvårdspersonalen vid häktet i Stockholm — har nyligen kvitterat ut en förteckning över Åhström-patienternas förskrivningstider "då kommittén och medicinalstyrelsen inte hade någon adekvat förteckning att utgå ifrån". Det är mycket som inte stämmer i narkomanvårdskommitténs göranden och låtanden. Vi vet att en kedja brister i sin svagaste länk, och en kommitté tycks inte kunna bli starkare än sitt sekretariat.

När ni pratat färdigt med Addo om maskiner
—prata en stund om människorna och miljön
där maskinerna finns.

Addo säljerna nämligen möblerockså.

Addo Inredning 040/936800

ADDO
med kontor över hela landet